

Kanakoiraharrastuksen aloitin 1980 luvun alussa, mutta kennelnimen Douedal's hain vasta 1990. Jo nuoruusvuosina alkanut metsästysharrastus sai uutta puhtia ja intoa 1981-1982, kun yhdessä tyttäreni Annen kanssa päätimme, että hankkisimme ensimmäisen oman koiran. Anne oli hyvin innostunut koirista ja niiden kanssa "pelaamisesta". Tavoitteeksi tuli löytää koira, joka voisi soveltua metsästyskäytön lisäksi muihinkin koiratreeneihin. Tutkailujen jälkeen päädyimme tulokseen, että englannin- tai irlanninsetteri voisi olla yhteinen koiramme.

V. 1981 kävimme tapaamassa jotain oululaista englanninsetterin omistajaa ja sen jälkeen vielä katsastamassa kaksi englanninsettereitä kasvattavaa kenneliä. Tarkemmin syitä nyt erittelemättä petyimme ko. kenneleissä tarjolla olleiden koirien (emä & uros) laatuun.

Vuodenvaihteessa 1981/1982 löysimme Minna ja Steven Fairhurstin Ballynawn kennelin yhteystiedot. Muutamia yhteydenottoja ja kuukausia myöhemmin kesäkuun alussa 1982 olimmekin sitten irlanninsetterinarttu Ballynawn René:n omistajia.

Tämän ensimmäisen koiramme René:n vartuttua noin vuoden ikään tyttäreni alkoi harjoitella sen kanssa tokoa ja minä omalla vuorollani kanakoirametsästyksen aakkosia. Vaikka René oli metsästyslinjainen vain isänsä (Cognag's Anton) puolelta, niin yllättävän hyvin se menestyi ja onnistui myös metsästyskokeissa.

Renéstä tuli v. 1987 Pohjoismaiden ensimmäinen tottelevaisuusvalion arvon (SF TVA) saavuttanut irlanninsetteri. Renéstä tuli myös Suomen muotovalio (SF MVA) pari vuotta sen jälkeen, kun se sai toisen AVO2-palkintonsa kenttäkokeissa 1987 ja sai samalla oikeuden kilpailla näyttelyserteistä.

Toinen koiramme irlanninsetterinarttu Ballynawn Saffron tuli perheeseen hiukan liian aikaisin v. 1985. Saffron palkittiin näyttelyissä useilla AVO1-palkinnoilla. Se sai myös näyttelysertin ja kenttäkokeissa tuloksen AVO3. Saffron jäi perheessämme hiukan ensimmäisen koiran "varjoon", vaikka sen metsästysominaisuudet saattoivat olla jopa paremmat kuin Renéllä.

Sekä René että Saffron tekivät kumpikin yhdet pennut saman uroksen Fowlers Fakirin kanssa v.1990.

Renén ja Saffronin pennut menivät paria poikkeusta lukuun ottamatta yksittäismetsästäjille ja seura-/näyttelykoiraharrastajille. Renén pentu Douedal's Arthur meni kuitenkin E-Pohjanmaalle metsästyksessä kiinnostuneelle nuorelle miehelle. Pian tulikin tieto, että Arthur oli palkittu kenttäkokeissa NUO1-palkinnolla. Myöhemmin Arthur palkittiin kenttäkokeissa myös AVO3-palkinnolla.

Myös yksi Saffronin pentu Ballynawn Yasmine pääsi metsästyksessä kiinnostuneen nuoren miehen koiraksi P-Suomeen. Muutaman koulutus- ja harjoitteluvuoden jälkeen alkoi kuulua uutisia Yasminen AVO2 tuloksista, sillä seurauksella, että Ballynawn Yasminesta tuli Suomen muotovalio v. 1997 ja kansainvälinen MVA v. 1998.

Kennelnimen Douedal's rekisteröin yksin omalle nimelleni v. 1990, kun tyttäreni lähti "maailmalle" omille opintopoluilleen.

1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa osallistuin muutamien suomalaisten irlanninsetteriharrastajien kanssa useita kertoja Tanskassa ja E-Ruotsissa järjestettyihin pohjoismaiden välisiin "irskimatseihin". Samalla pääsimme tutustumaan naapurimaidemme koiriin ja niiden tasoon. Menestyimme kisoissa muutaman kerran ihan kohtuullisesti. Noilla reissuilla heräsi erityinen kiinnostus hyvin toimiviin tanskalaisiin koiriin. Kiinnostus johti lopulta siihen, että toin Tanskasta joulukuussa 1992 itselleni uuden pennun Kragereden Nitouchen "Nitan".

Nitasta tulikin sittemmin käytännössä Douedal's kennelin kantanarttu, ei vähiten syystä, että Nita sai (ohjaajan ampumataidosta huolimatta) ensimmäisen AVO2-kenttäkoetuloksen jo alle kaksivuotiaana v. 1994. Nita nousi sittemmin voittajaluokkaan sekä metsä- että kenttäkokeissa ja palkittiin metsä-/kenttäkokeissa useita kertoja VO11 ja VO12 palkinnoilla. Nita voitti vuosittaiset irlanninsettereiden "mestaruuskilpailut" kolme kerta vuosina 1998, 2000 ja 2001. Nitalle myönnettiin Suomen muotovalion arvo FINMVA v. 1999.

Nita teki kolme pentuetta. Kahdessa ensimmäisessä isänä oli M-96, ELIT-96 Thodos Enrico ja kolmannessa Åsgjerdet's Fabian. Ensimmäisestä astutuksesta syntyi vain yksi pentu isn Douedal's Heili.

Heili nousi kenttäkokeissa voittajaluokkaan v. 1999, voitti monia kokeita ja kilpailumestaruuksia. Heili palkittiin KKK-HHS ry:n 100-vuotisjuhlamaaottelun rotukilpailun parhaana koirana v. 2001 ennen toiseksi tullutta veljeään Douedal's Irwiniä. Erityishuomion Heili ansaitsee myös siitä, että se palkittiin jo kaksivuotiaana ennen Derby-kilpailua kaikissa koemuodoissa (syksyn metsä-, kenttä- ja tunturikokeiden lisäksi myös tuntureiden kevätkokeissa) AVO-palkinnolla. Heili palkittiin myös käyttökoesertillä v.2003.

Nitan toisesta pentueesta syntyi tähän mennessä menestynein suomalainen irlanninsetteri isu Douedal's Irwin. Irwin saavutti monien erinomaisten koetulosten "kruununa" käyttökokeiden M-02, M-04, FIN KVA ja NO KVA arvot ja näyttelyssäkin KÄY-EH:n ja SA:n. Kenttämestaruuksien 2002 ja 2004 ohella Irwinistä tuli siis sekä Suomen että Norjan käyttövalio.

Ennen Irwiniä ainoa käyttövalion arvon saavuttanut suomalainen irlanninsetteri on 1950-luvulla elänyt isn Revonroihun Red Lady. Onneksi meillä on nyt v:lta 2017 uusi tuore käyttövalio FI KVA Finby Inez (FI32358/14). Inez:n isä on Douedal's Oz-zo ja emän Finby Fridan isoisä on Douedal's Irwin.

Nitan kolmannelta pentueesta v. 2001 syntyi yksi pentu ylitse muiden, Douedal's Kyra. Kyra meni jo pentuna Tanskaan Nitán kasvattajalle. Kyra kilpaili menestyksekkäästi voittajaluokassa Tanskassa, voitti mm. Tanskan kevätkokeiden 2005 mestaruuden ja oli pitkään yksi Tanskassa käytetyn jalostuskoirallistien (nartut) koira. Kyralla on Tanskassa kaksi pentuetta. Ensimmäisestä v. 2007 syntyneestä pentueesta (7) voittajaluokkaan nousivat Kragereden Fenja (2v) ja Kragereden Debbi (3v). Toisesta v. 2010 syntyneestä pentueesta (5) voittajaluokkaan nousivat Kragereden Maggie (2v) ja Kragereden Moneyppenny (3v). Kenttäkokeiden VOI1-tulosten lisäksi Debbi ja Maggie palkittiin myös monissa kansainvälisissä voittajaluokan kilpailuissa, Maggie jopa kansainvälisen voittajaluokan parhaana v. 2016. Aivan tuore tanskalaisuutinen kertoo, että Maggien pentu Æblevangen Evian (DK07528/2015) on palkittu DKK:n käyttökokeissa 18.9.2018 tuloksella Brugsklasse 1.

Yksi parhaista Douedal's koirista on ollut v. 2000 syntynyt Douedal's Heilin pentu Douedal's Saint John "Zeikka". Zeikka voitti lukuisia voittajaluokan kilpailuja, mutta jäi harmillisesti yhtä sertiä vaille käyttövalion arvosta, kun koeura katkesi kennelyskän seurauksena sydänlihastulehduksen aiheuttamaan aorttaläpän vajaatoimintaan. Vuonna 2002 Zeikka palkittiin KKK:n erikoisnäyttelyssä parhaana käyttöluokan koirana sertillä ja ERI-tuloksella (BIS-KÄY1).

Yksi hyvin menestynyt koira oli myös v. 2008 syntynyt Douedal's Padraig. Padraig kilpaili VOI-luokassa sekä kenttä- että metsäkokeissa. Padraig ehti ennen tapaturmaista menehtymistään saada mm. metsäkokeissa kaksi kertaa tuloksen VOI1. Padraig oli myös Derby-kilpailun voittaja v. 2010 ennen toiseksi tullutta veljeään Douedal's Peleä.

Nitan jälkeen seuraava oma koirani oli v. 1998 syntynyt Douedal's Inka (Irwinin sisko). Inka palkittiin ensimmäisessä kenttäkokeessaan NUO1-palkinnolla ja myöhemmin eri koemuodoissa lukuisia kertoja AVO2- ja AVO3-palkinnoilla. Inka voitti irlanninsettereiden vuotuiset mestaruuskilpailut vuosina 2005 ja 2006.

Seuraava oma koirani oli v. 2001 syntynyt Douedal's Kapri. Kaprikin palkittiin NUO1- tuloksella ja myöhemmin muutaman kerran AVO2- ja AVO3-palkinnoilla.

Nykyiset "jäähdyttelykoirani" Douedal's Merili (s.-04) ja sen pentu Douedal's Rosalie "Rosa" (s.-11) ovat myös Nitán jälkeläisten jälkeläisiä. Merilin isä Celtic's Dixie Rebel on myös Saint Hubertus MM-kisan voittaja 2004 Duggas B Bjärvenin isä.

Merili on palkittu kenttä- ja metsäkokeissa useita kertoja AVO2- ja AVO3-palkinnoilla ja metsäkokeiden AVO1-palkinnon jälkeen myös KAME-kokeen VOI-luokassa. Merili voitti "irskimatsin" v. 2007.

Rosa sai v. 2012 kaksi kertaa NUO2- ja kerran NUO1-koetuloksen. Rosa nimettiin myös vuoden nuoreksi irlanninsetteriksi 2012. Rosa sai kenttäkokeissa 2013 tuloksen AVO 3. Vuoden 2013 lopulla Rosa kuitenkin innostui kaksi kertaa peräkkäin hyökkäämään oma-aloitteisesti haavakoksi ampumani pomppivan linnun perään. Noiden em. tapahtumien seurauksena Rosalle tuli erityinen kiinnostus perään menoon, jota en ole jaksanut "pois kouluttaa". Merili on nykyisin eläkeläinen (14v), mutta kovan vauhdin ja hyvän linnunlöytökyvyn omaavan Rosan kanssa metsästä edelleen. Uusia koiria en ole enää ottamassa.

Ps. Eräs kasvattajaa erityisesti motivoinut tapahtuma ajoittuu syksyyn 2004. Tuolloin vuotuisen irlanninsetterikilpailun 16:sta koirasta kaikki kuusi finalistia olivat Douedal's koiria.